

Posudek vedoucího bakalářské práce

Andrea Holleschová

Subkultura hardcoru z genderové perspektivy

Andrea Holleschová se ve své práci zabývá hardcorovou subkulturou z pohledu genderu. Klade si otázky jaká je pozice žen v této subkultuře, jak v ní vyjednávají svoji pozici skrz subkulturní kapitál a jakým způsobem se snaží být autentické a co to vlastně znamená. K odpovědím na tyto otázky autorka zvolila kvalitativní strategii výzkumu. Bakalářská práce má celkem 57 stran, včetně příloh, a po formální stránce splňuje nároky na ni kladené.

Práce má logické členění a strukturu. Úvod, teoretickou část, metodologickou s reflexí výzkumu, empirickou a závěr. V teoretické části autorka vymezuje základní teoretický přístup a pojmy (např. subkulturní ideologie, kapitál, styl), s kterými pracuje a zasazuje je do teoretického rámce (post-subkulturní teorie). Pro bakalářskou práci je zpracování této části dostačující, se dobře drží „jen“ té teorie, kterou ve své práci potřebuje. Oceňuji, že se autorka vyvarovala častého nešvaru bakalářských, ale i magisterských prací, a to předvést v teoretické části vše co je možné se dočíst. A teoretické části tak bývají rozvleklé, široké a plné „zbytečné vaty“. Tento případ to není. Na druhé straně i na bakalářské úrovni, by měla práce začínat, minimální rešerší stavu poznání, respektive toho, co o daném tématu alespoň v českém jazyce vyšlo. To mi tam trochu chybí, i když autorka řadu těchto prací zná a pracuje s nimi (Kolářová, Smolík, Heřmanský a Novotná). Autorka využívá dostatečné množství literatury, včetně zahraniční, ale mohl a by s ní pracovat více a lépe. Například necitovat Hebdige (a nejspíš i nepracovat s ním) skrze Heřmanského s Novotnou, když je tato knížka dostupná i v českém jazyce.

V metodologické části autorka prokázala, že si osvojila kvalitativní strategii výzkumu, kterou v práci využívá. Při reflexi pozici výzkumníka autorka píše o svojí pozici jako o pozici outsidera. Možná by stálo za větší debatu, nakolik se postupně, skrze pozorování, mohla třeba její pozice postupně proměňovat v pozici insidera, popřípadě jak s tím „zápolila“. Na úrovni bakalářské práce ale autorka metodu výzkumu zvládla velmi dobře. Pokud bych měl mít nějakou (menší) výhradu, tak je to ke způsobu jakým o výzkumu místy píše. Podle mého

názoru u kvalitativního výzkumu této povahy je lepší spíše než o „sběru dat“ a „respondentech“, mluvit o „utváření dat“ a „informátorech“. Možná lépe zvolená literatura, než je zmiňovaný Hendl, by autorku lépe usadila i v jazyce, jakým se kvalitativní výzkum prezentuje a utváří i při psaní textu. Jinak k samotnému průběhu výzkumu autorky nemám žádné výhrady a opakuji, že jej považuji za kvalitně provedený.

Samotnou empirickou část práce považuji za to nejlepší v bakalářské práci. Bakalářské a bohužel i magisterské práce bývají často popisné. To pro tuto práci neplatí. Autorka prokázala nejen schopnost pozorovat, získávat/utvářet zajímavá data a získaný materiál i zajímavě interpretovat a přitom využívat teorii, se kterou pracovala na začátku. Samozřejmě, že v práci bychom mohli najít řadu drobných výtek, ale celkově považuji práci za velmi kvalitní a nadstandardní, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím **výborně**.

V Praze, 13. 6. 2016

Mgr. et. Mgr. Arnošt Novák, Ph.D.